

Justitsministeren bemyndiges til at forbyde Indførsel af Skotøj, hvori Pap og Kunstlæder indgaar som Bestanddel, og med Hensyn til hvilket der af Ministeren for Industri, Handel og Søfart er truffet indskrænkende Bestemmelser i Henhold til § 1, saafremt der ikke haves Sikkerhed for, at de nævnte Varer forinden Indførselen opfylder de i Henhold til § 1 foreskrevne Betingelser. De indførte Varer skal desuden paa tydelig Maade være mærkede »Udenlandsk«.

Den, der handler i Strid med Bestemmelser, der er truffet i Henhold til §§ 1 og 2, straffes med Bøde fra 500 Kr. til 10 000 Kr., hvorhos Varerne konfiskeres. Bøden tilfalder Statskassen. Sagen behandles som offentlig Politisag.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1925 og vedbliver at have Gyldighed indtil 1. Maj 1926.

Den første Lov herom er Nr. 269 af 6. Maj 1921. Denne blev fornyet ved Lov Nr. 460 af 30. Oktober 1921 med den Ændring, at Justitsministeren uden Tilslutning af det i Henhold til Lov Nr. 223 af 11. April 1919 nedsatte Afviklingsudvalg bemyndigedes til i et vist Omfang at forbyde Indførsel af Skotøj, hvori Pap og Kunstlæder indgaar som Bestanddel. Ved Lov Nr. 529 af 15. December 1922 blev Bestemmelsernes Gyldighed yderligere forlænget indtil Udgangen af Aaret 1924.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at der ikke siden den sidstnævnte Forlængelseslovs Vedtagelse er sket nogen Ændring i de af Handelsministeriet og Justitsministeriet udstedte Bekendtgørelser om henholdsvis Fremstilling her i Landet og Indførsel her til Landet af Skotøj udover, at alt Fodtøj med Gummisaal — med Undtagelse af Galoscher og Galoscheovertræksstøvler — efter Indstilling fra det i Henhold til nævnte Lov af 6. Maj 1921 nedsatte Udvalg (Skotøjsudvalget) er blevet undergivet Bestemmelserne i de paagældende Bekendtgørelser. Skotøjsudvalget har derhos enstemmigt indstillet, at Lovens Gyldighed søges forlænget foreløbig for et Tidsrum af to Aar (cfr. ovenfor Lovens sidste Stykke).

Folketinget har under Sagens Behandling og ved Lovforslagets Vedtagelse udtalt et Ønske om, at der fra Ministeriets Side blev foretaget en Undersøgelse navnlig af, hvorvidt man kunde tænke sig i Stedet for at give disse mere almindelige Forbudsbestemmelser at omforme Loven saaledes, at der blev paabudt en Mærkning af det Fodtøj, hvori Pap og Kunstlæder er anvendt, som tydeliggjorde, at det omhandlede Materiale var anvendt. Ministeren har ikke haft noget imod at tilsiige sin Medvirkning til en saadan Undersøgelse og til at ændre